

TRANÉR, JOHAN VINDICIAN, ENGESTRÖM, JONAS FREDERICUS
MATTHIAS VON, REGIAE ACADEMIAE TYPOGRAPHI

**Batrachomyomachia Homeri carmen epico-
comicum Græce et Svethice. Quam ...
præside mag. Johanne Tranér ... p.p. Jonas
Fredericus Matthias von Engeström ... In
audit. Gust. die XXVII mart MDCCCXXII
h.a.**

Upsaliæ, excudebant regiæ academiæ typographi
[1822]

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök*: Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra*: Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

HOMERUS, Batrachomyomachia.

Græce u. Sæthice.

1822.

Sr. Laur.
Klass. fol.
gukt. Opvers.
(Pr.)

1700 - 1829

HOMERUS

BATRACHOMYOMACHIA

HOMERI

CARMEN EPICO-COMICUM.

GRÆCE ET SVETHICE.

QUAM

VENIA AMPL. FACULT. PHILOS. UPSALIENS.

P R E S I D E

MAG. JOHANNÉ TRANÉR,

LITTER. HUMAN. ADJ. ET PROFESS. REG.

P. P.

JONAS FREDERICUS MATTHIAS VON ENGESTROM

Nobilis,
Ostrogothus,

IN AUDIT. GUST. DIE XXVII MART. MDCCCXXII.

H. A. M. S.

UPSALIÆ,

EXCURSANT REGIÆ ACADEMIÆ TIPOGRAPHI.

Sv. Saml.
Klass. förf.
Grek.
Öfers.
(Br.)
1400-7829

LIBRARY OF THE

UNIVERSITY OF

CHICAGO

1880

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1880

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1880

à

SON EXCELLENCE,

MONSIEUR LE COMTE

LAURENT D'ENGESTRÖM

MINISTRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES DE SA MAJESTÉ

LE ROI DE SUÈDE ET DE NORVÈGE,

CHEVALIER ET COMMANDEUR DE SES ORDRES

ET DE CELUI DE CHARLES XIII,

CHEVALIER GRAND-CROIX DE LA LEGION D'HONNEUR DE FRANCE,

DE L'ORDRE DE L'AIGLE NOIR ET ROUGE DE PRUSSE

ET DE ST. ETIENNE DE HONGRIE,

CHANCELIER DE L'UNIVERSITÉ ROYALE DE LUND,

ET MEMBRE DE L'ACADEMIE DES SCIENCES DE STOCKHOLM

ET

à MADAME SON EPOUSE,

MADAME LA COMTESSE

ROSALIE D'ENGESTRÖM

née Comtesse CHLAPOWSKY

Daignez agréer ces faibles marques de mes premières études et

de mes efforts de mériter votre approbation, les seuls moyens,
que j'ai de vous prouver, combien j'ambitionne l'honneur d'être
toute ma vie

Votre Excellence

et

Madame la Comtesse

Votre très humble et très obéissant
serviteur

J. F. M. D'ENGSTRÖM.

INNEHÅLL.

PSICHARPAX, Rotternas Konung, glad, att hafva undgått Kattens försåt, närmar sig ett tråsk, för att dricka. Ditlånd, mottages han af Physignathos, Grodernas beherrskare. Ömsesidiga samtal. Begges hörd och företrädere. Psicharpax, erbjuden, att se Physignathos' berömda hem och herrlighet, bestiger dennes rygg, för att, seglande, uppnå målet. Under färden framstår en vattenorm. Physignathos, häfvande, och glömsk af sin hörd, neddyker mot botten. Psicharpax klagar, och dör. Tilldragelsen ses af Leichopinax, den dödas förvant, och förkunnas för den öfriga Rottskarans Hamn och krigsrustning. Groderna, väckte af ryckter härom, bereda sig till morvärn. Tvänne Myggor blåsa krigssignalen. Härarna sammandrabbas, stora nederlag. Segren, länge oviss, blir slutligen Mössens. Zevs, misakundsam mot Groderna, efter att hafva i Olympen gjort de öfrige Gudarna uppmärksame på den blodiga kampen, försöker att skrämman Mössen med åskdunder. Detta fruktlöst, sänder han Groderna till undsättning en här af Kräftor. Mössen, anfallne af desse, jemstympas, och fly. Solens nedgång. Feidens slut.

GROD-MÖSS-KAMPEN

efter

HOMEROS.

Σ *Κ*ΟΜΜΕ mig Musernas chor – så först jag begynnande beder –
I mitt hjerta från Hélikon ned, och främje mig sången,
Hvilken emot mitt knä jag på tafstorna nyligen inskref,
Om oändliga feiden, ett verk af rasande Ares,
5 Önskande lägga i alla de talande dödligas öron,
Hur bland Grodernas tropp triumpherande svängde sig Mössens.
Fikne att, hårmande, nå jordborne Giganternas bragder,
Såsom en sågn bland dödliga gick. Dock sådan var början.

ΟΜΗΡΟΥ

Βατραχομομαχία.

Αρχόμενος πρώτον Μουσῶν χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος
ἔλθειν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπέυχομαι εἴνεκ' αἰοιδῆς,
ἣν νέον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γούνοισι θῆκα,
δῆριν ἀπειροσίην, πολεμῶκλον ἔργον Ἄρης.
5 εὐχόμενος μερόπεσση ἐς οὐατα πᾶσι βαλέσθαι,
πῶς μῦες ἐν βατράχοισιν ἀριστεύσαντες ἔβησαν,
Γιγανέων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα Γιγάντων.
ὡς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἦν· τήν δ' ἔχει ἀρχήν.

Törstig engång en Rotte, när faran för Katten han undgätt,
 10 Döpte uti nästgränsande tråsk lenskåggiga hakan,
 Af des vatten förlustad, det honungsljufva. Men honom
 Fick mångsvåkarn Limnócharis 1) se: och talade ordet:
 Fränling, hvem är du? hvem födt dig? hvarfrån hån:
 kom du till stranden?

Allt mig säg sannfärdigt, att ej jag dig ljugande finner:
 15 Lär, som en vän, mig värdig, jag känna dig; hem jag dig förer,
 Och gästvänliga skänker fördrar dig, kostliga, många.
 Konung jag är, och mitt namn Physignathos: 2) våldig i detta
 Tråsk jag dyrkas, och dagligen här de Groder beherrskar:
 Péleus 3) sjelf är min fader, som, fordom med Hydromedúsa, 4)

Mūs ποτέ διψαλέος, γαλήης κίνδυνον ἀλύξας;
 10 πλησίον ἐν λίμνῃ ἀπαλὸν προσέθηκε γένειον,
 ὕδατι τερπόμενος μελιηδέϊ· τὸν δὲ κατεΐδε
 Λιμνόχαρις πολύφημος, ἔπος δ' ἐφθέγγετο τοῖον·
 Ζεῖνε, τίς εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἡόναι; τίς δέ σ' ὁ φύσας;
 πάντα δ' ἀλήθευσον, μὴ ψευδόμενόν σε νοήσω.
 15 εἰ γάρ σε γνοίην φίλον ἄξιον, ἐς δόμον ἄξω,
 δῶρα δέ τοι δώσω ξενήϊα, πολλὰ καὶ ἐσθλά.
 εἰμί δ' ἐγὼ βασιλεὺς Φυσιγνάθος, ὅς κατα λίμνην
 τιμῶμαι, βατραίχαν ἠγούμενος ἤματα πάντα·
 καὶ με πατὴρ Πηλεὺς ποτε γείνατο, Ὑδρομεδούση

1) Tråskålskaren.

2) Kinduppblåsaren: den Pustkindbenten

3) Sumpsonen: Dyättlingen.

4) Vattendrottningen.

- 20 Blandad i ålskog, mig födde invid Eridanos' stränder.
Också du sjelf tycks vara en skepterbårande Konung,
Skön, behjertad, framför ditt slägte, och vara en krigsvand'
Kämp. Vålan då, närmre mig stig, och berätta din härkomst.
Svarande, höjde sin röst, och talte till honom Psichárpax: 5)
- 25 Hvarför, min vän, utspana min börd? Vidtfråjdad bland alla,
Känna den Gudar, och mennskor, och luftens bevingade härar.
Hör då: jag heter Psichárpax, — Sjelf Troxártes 6) mig födde,
Den storsinnade fadren: Min moder Leichómyla 7) leder
Börden från konungastam, en dotter af Pternotróktes. 8)
- 30 Mig i en löfsal bar hon, och der, till befördran af växten,
Närde med fikon, och nötter, och öfriga rätters förråder.

20 μιχθεῖς ἐν Φιλότῃτι παρ' ὄχθας Ἐριδανοῖο.
καὶ σὲ δ' ὄρω καλόν τε καὶ ἄλκιμον ἔζοχον ἄλλων,
σηηπτουῖχον βασιλῆα, καὶ ἐν πολέμοισι μαχητὴν
ἔμμεναι· ἀλλ' ἄγε, θάσσον ἐὴν γενεὴν ἀγρόρευε.
Τὸν δ' αὖ Ψυχάρπαξ ἠμείβετο, φώνησέν τε

25 τίπτε γένος τοῦμόν ζητεῖς, Φίλε; δῆλον ἅπανιν
ἀνθρώποις τε, θεοῖς τε, καὶ οὐρανίοις πετσηνοῖς.
Ψυχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι· εἰμὶ δὲ κούρος
Τρωζάρταο πατρὸς μεγαλήτορος· ἡ δὲ νῦ μήτηρ
Λειχομύλη, θυγάτηρ Πτεροτρούκτου βασιλῆος.

30 γείνατο δ' ἐν καλύβῃ με, καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς,
σύκοις καὶ καρύοις καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσι.

5) Smulroffären: Mallsnapparen.

6) Brödfnasaren.

7) Qvarnslickerskan.

8) Skinkfrossaren.

- Du vill göra mig vän: dock jag är till naturen dig olit.
 Dig är i vattnet ditt lif; men mig är en vana, att alltid,
 Allt hvad hos menniskor finns, pågnaga: och därför mig undgår
- 35 Ej finbakade brödet uti skönrundade korgen,
 Ej kringsockrade kakan, som simmar i sésamer-vassla,
 Ej skinkbitar ibland, ej hvitomslojade lefrar,
 Ej nykramade osten utaf sötljufliga mjölken,
 Ej den läckra konfekt, som sjelfve de Salige åtrå,
- 40 Kort: ej något hvadhålst anrätta till dödligas lustmål
 De konstkoekar, som grytorna reda med tusende kryddor.
 Alldrig ännu jag flydde ur krigets förfärande tummel:
 Rakt mot kampen jag går, och ibland förkämpar mig sällar:
 Råds ej menniskan, ehuru en stor lekamen hon drager,

- πῶς δὲ φίλον ποιῆ με, τὸν ἐς φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον
 σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὑδασιν' αὐτὰρ ἔμοιγε,
 ὅσσα παρ' ἀνθρώποις, τρώγειν ἔθος οὔτι με λήθει
- 35 ἄρτος τρισκοπάνιστος ἀπ' εὐκύκλου κανέοιο,
 οὐδὲ πλακοῦς τανύπεπλος, ἔχων πολὺ σησαμότυρον,
 οὐ τόμος ἐκ πτέρνης, οὐχ ἥπατα λευκοχίτωνα,
 οὐ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῦ γάλακτος,
 οὐ χρηστὸν μελίτωμα, τὸ καὶ Μάκαιες ποδέουσι;
- 40 οὐδ' ὅσα πρὸς θοῖνας μερόπων τεύχουσι μάγειροι,
 κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν.
 οὐδὲ ποτε πτολέμοιο κακὴν ἀπέφευγον αὐτήν,
 ἀλλ' ἰθὺς μετὰ μῶλον ἰῶν, προμάχοισιν ἐμίχθην,
 αὐ δέδι' ἀνθρώπων, καίπερ μέγα σῶμα φοροῦντα:

- 45 Utan jag nalkas des bådd, småbiter i spetsen af fingret,
Fattar des håll; dock utan att göra den softande omak:
Också, enår jag gnager, ej flyr förfriskande slumren.
Fiender äro inalles mig två, som jag fruktar på hela
Jorden: katten och höken, som bringa mig gråselig vända:
- 50 Också den sorgliga fällan, der lurande dölyer sig döden:
Måst jag fruktar likväl för katten, som är mig den värste,
Som uppspannar min gömsla, såsnart i gömslan jag slinker.
Jag ej råttikor brukar till mat, ej gurkor, ej blomkål:
Ej seleri jag förtår, ej slukar jag grönskande purjo.
- 55 Dessa till spis blott tjena för eder, som tråsket besitten.
Mildt vid talet Physignathos log, och målte till gensvar:
Fråmling, förhögt din mage du rosar. Vi äge, vi äfven,

- 45 ἀλλ' ἐπὶ λέπτρον ἰὼν καταδάκνω δάκτυλον ἄκρον,
καὶ πτέρων λαβόμεν, καὶ οὐ πόνος ἄνδρα ἴκανε,
νήδυμος οὐκ ἀπέφευγ' ἕπνος, δάκνοντος ἐμείο.
εἰλλὰ δύο πάντων περιδείδια πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
κίρκον καὶ γαλέην, οἳ μοι μέγα πείθος ἄγουσι,
- 50 καὶ παγίδα στοιέσσαν, ὅπου δολόεις πέλε πότμος·
πλείστον δὴ γαλέην περιδείδια, ἥτις ἀρίστη,
ἢ καὶ τραυλοδύοντα κατὰ τρώγλην ἐρεεῖει.
οὐ τρώγω βραφάνας, οὐ κράμβας, οὐ κολοκύτας·
οὐδὲ πράσοις χλαροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐδὲ σελίνοις·
- 55 ταῦτα γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ἐδέσματα τῶν κατὰ λίμνην.
Πρὸς τὰδε μειδήσας Φυσίγναθος ἀντίον ἠύδα·
ἔειπε, λίην αὐχεῖς ἐπὶ γαστέρι· ἐστὶ καὶ ἡμῖν

- Mycket på sjö och på land förträffligt, ett under att äse.
 Zeus oss Groder beskärt af lifvet en dubbel fördelning:
 60 Än att döpa i vattnet vår kropp, än hoppa på marken,
 Och att i två elementer bebo skiljaktiga hemrum.
 Vill du detta jämväl erfara, det varder dig lägligt.
 Stig blott opp på min rygg: omkläng mig, att icke du drunknat:
 Och med gamman du snarligen skall min boning betråda.
 65 Sagdi: framsträckte han ryggen. Gervindt upphoppade Rotten;
 Lått med ett skutt: och des pussiga hals med tassarna omgrep:
 Gladdes i början, när först omgränsande strändren han åsåg,
 Road utaf Physignathos' simning; men åter när honom
 Purpurskummiga v'igor besköljde, då bitterlig gråt han:
 70 Ångrade, lastade fården, försent: afryckte sig hårens.

- πολλά μάλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονὶ θαύματ' ἰδεσθαι
 ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοισι Κρονίων,
 60 σκιετῆσαι κατὰ γῆν, καὶ ἐφ' ὕδασι σῶμα καλύψαι.
 (στοιχείοις διττοῖς μεμερισμένα δώματα ναίειν.)
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, εὐχερὲς ἐστί.
 βαῖνέ μοι ἐν νάτοισι, κράτει δέ με, μή ποτ' ὄληαι,
 ὅππας γηθόσυνος τὸν ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι.
 65 Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ νῶτ' ἐδίδου· ὁ δ' ἔβανε τάχιστα,
 χεῖρας ἔχων ἀπαλοῖο κατ' αὐχένος, ἄλματι κούφω.
 καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν, ὅτ' ἐβλεπε γείτονας ἔρμους,
 νήξει τερπόμενος Φυσιγνάθου· ἀλλ' ὅτε δὴ ἔρα
 κύμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο, πολλά δακρύων,
 70 ἀχρηστον μετανοῶν ἐμέμφετο, τίλλε δὲ χαιτάς,

- Fötterna hårdt omknäpte om lifvet. Med klappande hjerta
 Satt han, vid segling ej van, och ville tillbaka på landet,
 Gjutande suck på suck, af förstelande fara betvingad.
 Plötsligt en sjöorm nu sig wiste: för bågge en rylig
 75 Syn, der han stod i vattnet, och upprätt höjde sin nacke.
 Rådd vid hans syn, neddykte Physignathos, utan att hugsa.
 Hur medsimnaren der han förlåt, att i vågen förloras.
 Sjelf dock han dök mot botten, och undgick döden, den svarta.
 Förr knapt Rotten förlåts, än han föll vidöppen i vattnet:
 80 Knäpte tassarna hop, och pep vid den hotande dödsnöd:
 Ofta han dukade under i vattnet, och ofta han uppföd,
 Spjernande, åter: likväl han mågtade döden ej undgå.
 Öfver vattnet han först uppspårade svansen, och svängde

καὶ πόδας ἔσφιγγεν κατὰ γαστέρος· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 πάλлет' ἀηδεῖη, καὶ ἐπὶ χθόνα βούλεθ' ἰκέσθαι·
 δεινὰ δ' ἐπεστονάχιζε, φόβου κρυέντος ἀνάγκη,
 ὕδρος ὅτ' ἔξαπίνης ἀνεφαίνετο, — δεινὸν ὄραμα
 75 ἀμφοτέροισ! — ὄρθον δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τρέχιλλον·
 τοῦτεν ἰδὼν κατέδου Φυσίγναθος, οὔτι νεήσας,
 οἷον ἑταῖρον ἔμελλον ἀπολλύμενον καταλείπειν·
 δὲ δὲ βάθος λίμνης, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 κείνος δ'· ὡς ἀφείδη, πέσεν ὑπτίος εὐθύς ἐς ὕδαρ,
 80 χεῖρας δ' ἔσφιγγεν, καὶ ἀπολλύμενος κατέτριζε.
 πολλάκι μὲν κατέδυνεν ἐφ' ὕδατι, πολλάκι δ' αὐτὸ
 λακτίζων ἀνέδυνε· μόρον δ' οὐκ ἦν ὑπαλύξαι
 εὐρῆν πρῶθ' ἠπλάσεν ἐφ' ὕδατιν, ἠὲ κῆρυ

- Den, som ett roder, och bad till Gud, att hinna till landet,
 85 Snart dock besköld af de purpurskummiga vågor, han ängstfull
 Ropte om hjälp, och utur sin munn frampustade orden:
 Så på sin rygg i sanning ej bar sin kärliga börd
 Tjuren, som samn med Europa till Kreta på villande hafvet,
 Som på ryggen mig bar till sitt hem den simmande Groden,
 90 Spännande ut gulgrönskande kroppen i silfverne vågen.
 Sagdt: drog honom åt djupet hans hår, det våta, förtyngda;
 Dock, omkommande, än han talte de yttersta orden:
 Alldrig, du lömske, för Gud du dölj dig; öfvar du sådant.
 Du från ryggen, liksom från en klippa, mig störte till
 skeppsbrott.
 95 På landbacken du skulle mig ej, du lede, besegrat
 I allkampen, i språnget, i brottningen; utan i vattnet

- σύρων, εὐχόμενός τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἰκέσθαι,
 85 ὕδασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο· πολλὰ δ' ἐβώσσει,
 καὶ τοῖον φάτο μῦθον, ἀπὸ στόματος δ' ἀγόρευσε·
 Οὐχ οὕτω νάτοισιν ἐβώσασε φόρτον ἔρωτος
 ταῦρος, ὅτ' Εὐρώπην διὰ κύματος ἤγ' ἐπὶ Κρήτης,
 ὡς ἐμ' ἐπιπλώσας ἐπινώτιον ἤγεν ἐς οἶκον
 90 βάρεαχος, ἐμπετάσας ὤχερόν δέμας ὕδατι λακῶ.
 Δευόμεναι δὲ τρίχες πλείστον βάρους ἔλκον ἐπ' αὐτῶ·
 ὄστατα δ' ὀλλύμενος τοίους ἐφθέγγετο μύθους·
 Οὐ λήσεις δολίως, Φυσίγναδε, ταῦτα ποιήσας,
 ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος, ὡς ἀπὸ πέτρης.
 95 οὐκ ἂν μου κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἦσθα, κάκιστε,
 παγκρατίῳ τε, πάλῃ τε, καὶ ἐς δρόμον· ἀλλὰ πλανήσῃς.

Vrok du mig neder med list. Dock Gud har ett hämnande öga,
 Gud, som snarligen ger rättvisliga lönen och näpsten.
 Snart skall straffa dig Rotternas här: och aldrig du undfly.
 100 Sagdt: uppgaf han i vattnet sin anda. — Dock honom
 bemärkte

Leichopindæ, 9) der han satt på mjukliga stranden af träsket:
 Gick med brådskannde steg, att händelsens bådare blifva:
 Ömkligen tjöti: framfikte, och allt förtäljde för Mössen.
 När de händelsen hört, af vrede förgrymmades alle,
 105 Och befallde därpå herolderna samla, vid dagens
 Gryning, ett Rotternas råd i de rum, Troxartes bebodde:
 Denne var far åt den arme Psichárpax, hvilken i träsket
 Låg, vidöppen, försträckt, med mördade lemmar: han låg ej,

εἰς ὕδαρ μὲ ἔρρηξας· ἔχει θεὸς ἔκδικον ἄμμα·
 Πωτὴν αὐτικὰ καὶ τίσιν ἔρθη ὅς κ' ἀποδώσει,
 Ταῖς δὴ τίσουσί σε μῦθων στρατός, οὐδ' ὑπολύσεις.
 100 Ταῦτ' εἰπὼν, ἀπέπνευσεν ἐν ὕδασι τὸν δὲ κατεΐδε
 Λειχοπίναξ, ὄχθησιν ἐφεζόμενος μαλακῆσι·
 (καὶ ἔα κραιπνότητος μόριος μυσὶν ἄγγελος ἦλθε),
 δεινὸν δ' ἐξολόλυξε, δραμῶν δ' ἤγειλε μύεσσιν.
 ὡς δ' ἔμαθον τὴν μοῖραν, ἔδου χόλος αἰνὸς ἅπαντας,
 105 καὶ τότε κηρύκεσσιν εἰς ἐκέλευσαν, ὑπ' ἔρθηον
 κηρύσσειν ἀγορήνδ' ἐς δάματα Τρωζάριταιο,
 πατέρας δυστήνου Ψυχάρπατος, ὅς κατὰ λίμνην
 ὑπτιος ἐξήπλωτο νεκρὸν δέμας, οὐδὲ παρ' ὄχθας

Den osälle, vid stranden: han flöt på midtliga fjärden.

- 110 När med morgonens stråle de, hastande, kommo; då uppsteg
Först Troxártes, som, vred för sin son, framtalade ordet:
Vänner, ehuru jag sjelf af Groderna lidit allena
Måsta förfängen, dock alla beredd står nesliga döden.
Sannerlig nu beklaglig jag är: tre söner jag mistat:
115 Förste af dessa mig blef frånrofsvad och dräpt af den stygge
Katten, som honom försätligen knep ett stycke från hålet.
Obarmhertige män bortförde den andre till döden,
Sen de med nya försåt uppfunnit det konstiga giller,
Som, Rottfälla benämndt, är samtliga Mössens förstöring:
120 Kär var den tredje min son, så för mig, som vördiga modren;
Dock Physignathos förde, och quäfde i vågen min älskling.

ἢν ἤδη τλήμων, μέσσω δ' ἐπενήχρητο πάντων.

- 110 ὡς δ' ἦλθον σπεύδοντες ἅμι ἡεῖ, πρῶτος ἀνέστη
Τρωζάρτης, ἐπὶ παιδί χολούμενος, εἶπέ τε μῦθον·
ὦ φίλοι, εἰ καὶ μῦνος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθα
ἐκ βατράχων, ἢ μοῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται.
εἰμὶ δὲ νῦν ἐλεεινός, ἐπεὶ τρεῖς παῖδας ὄλεσσα·
115 καὶ τὸν μὲν πρῶτον γε κατέκτανεν ἀρπάξασσα
ἐχθίστη γαλέη, τρώγλης ἔκτοσθεν ἐλοῦσα.
τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπηνέες ἐς μόρον ἦξαν,
καινοτέραις τέχναις ξύλινον δόλον ἐξευρόντες,
ἦν παγίδα καλέουσι, μυῶν ὀλέτειραν εὐῶσαν.
120 ὁ τρίτος ἦν ἀγαπητός ἐμοὶ καὶ μητέρι κεδνῇ,
τοῦτον ἀπέπνιξεν Φυσιγναθος, ἐς βυθὸν ἄξας.

Opp då, vålan, oss våpnom, och ut mot fienden dragom,
 Sen vi i konstarbetade rustningar kropparna smyckat.

Så han talte: och nu han alla förnådade att våpnas;

- 125 Och Krigsguden, som feiden bestyrer, behjelmade hären.
 Först vadbrynjor, omkring skeubenen, de rustande spånde,
 Skönt anslutne, och brutne ur baljor af grönskande bönor,
 Hvilka, der nu de stodo om natten, de sjelfve förslukat.
 Också de harnesk buro af skinn, tillbundne med halmstrån,
 130 Skinn, dem af katten de nyss afdragit, och mästertligt anredt.
 Midtliga bucklan utaf en lyckta var skölden, och lansen
 En långeträckande nål, helkopparne, ordnad af Ares;
 Och den hjälm, som tinningens rand omtäckte, var nödiskal.
 Så Rottskaran i rustningar stad. Men, när detta förnumme

ἀλλ' ἄγεθ', ὀπλισόμεθα, καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτούς,
 σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέεσι.

- Ταῦτ' εἰπὼν, ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας,
 125 (καὶ τοὺς μὲν ἔ' ἐκόρυσεν Ἄρης, πολέμοιο μεμηλώς.)
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔδηκαν,
 ῥήξαντες κυάμους χλωρούς, εὖ τ' ἀσκήσαντες,
 οὓς αὐτοὶ διὰ νυκτός ἐπιστάντες κατέτρωξαν.
 θώρηκας δ' εἶχον κάλαμοστεφῶν ἀπὸ βυρσῶν,
 130 οὓς γαλέην δειρῶντες ἐπισταμένως ἐποίησαν.
 ἀσπίς δ' ἦν λύχου τὸ μεσόμφαλον· ἡ δὲ νυ λόγχῃ
 εὐμήκης βελόνη, παγχάλκεον ἔργον Ἄρηος·
 ἡ δὲ κόρυς τὸ λέπυρον ἐπὶ κροτάφοις καρύοιο.
 Οὕτω μὲν μύες ἦσαν ἐνόπλιοι· ὡς δ' ἐνόησαν

- 135 Groderna, opp de stego ur vattnet, och nu på ett enda
Ställe församlade, höllo ett råd om det menliga örlig.
Men när de tvistade ån, hvarifrån upproret och tumlet
Ledde sig; kom, fortnärmad, med skeptret i handen en herold,
Embasichytros 10), utaf storsinnite Tyróglyphos 11) boren,
- 140 Bådande krigets förfärliga tidning: och talade ordet:
Groder, till er mig Mössten försändt med hotande påbud,
Att J bören i dag till kamp och till örlig beväpnas.
Sjelfve de hafva besett, hur i böljan blef mördad Psichárpax
Af Physignathos, eder regent: opp derföre striden
- 145 Alle af Grodernas ätt, som söddes till hjeltlige bragder.
Så han, talande, tydde. Men Mösstens förklaring för-
skräckte

- 135 Βατραχοί, ἔξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος, εἰς δ' ἓνα χῶρον
ἐλθόντες, βουλήν ζύναγον πολέμοιο κακοῖο.
σκεπτομένων δ' αὐτῶν, πόθεν ἢ στάσις ἢ τίς ὁ θρύλλος,
κῆρυξ ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σκῆπτρον μετὰ χειρὶ,
Τυρογλύφου υἱὸς μεγαλήτορος, Ἐμβασίχυτρος.
- 140 ἀγγέλλων πολέμοιο κακὴν φάτιν, εἶπέ τε μῦθον·
Ὡ βατραχοί, μύες ὑμῖν ἀπειλήσαντες ἔπεμψαν,
εἰπεῖν, ὀπλιζέσθαι ἐπὶ πτόλεμόν τε μάχην τε.
εἶδον γάρ καδ' ὕδαρ Ψυχάρπαγα, ὄνπερ ἔπεφεν
ὑμέτερος βασιλεὺς Φυσίγναθος· ἀλλὰ μάχεσθε,
- 145 αἵτινες ἐν βατραχόισιν ἀριστῆες γεγάατε.
Ὡς εἰπὼν ἀπέφηνε· λόγος δ' εἰς οὐατα μῦθον

10) Krukinkryparen.

11) Ostgråfvaren, Ostmeislaren.

De storkyndige Grodernas hjertan, när talet de afhört.
 Steg så Physignathos opp, och ibland de beklagande talte:
 Vänner, nej, alldrig jag dräpt den Rotten, ej eller jag ärett,
 150 Hur han förgicks: nej, visst, då han lekte i träsket, han
 quäfdes,
 Härmande Grodernas simmarekonst. Dock våga de slemme
 Mig oskyldige nu förklaga. Men låtom oss därför
 Träffa, vålan, ett beslut, att de listige Mössen förstöra.
 Hören, jag vill uttala, hvad mig tycks vara det bästa:
 155 Sedan vi kropparna klädt i rustningar, ställom oss alle
 Öfverst uppå kärrkanten, der stupande sänker sig marken:
 Och, såsnart de mot oss i stormande färd uttåga,
 Gripom i hjälmarna fast: och enhvar som, mötande, nalkas,

εἰσελθὼν ἐτάραξε φρένας βατράχων ἀγερώχων.
 μεμφομένων δ' αὐτῶν, Φυσίγνωθος εἶπεν ἀναστάς·
 ὦ φίλοι, οὐκ ἔκτενον ἐγὼ μῦν, οὐδὲ κατεῖδον
 150 ὀλλύμενον· πάντως δ' ἐπνίγη παίζων παρὰ λίμνην,
 νήξει τὰς βατράχων μιμούμενος· οἱ δὲ κείριστοι
 νῦν ἐμὲ μέμφονται τὸν ἀναίτιον· ἀλλ' ἄγε, βουλήν
 ζητήσωμεν, ὅπως δολίους μύας ἐξολέσωμεν.
 τοιγὰρ ἐγὼν ἔρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἀρίστα·
 155 σώματα κοσμήσαντες ἐν ὄπλοις στῶμεν ἅπαντες
 ἄκροισ παρὰ χεῖλεσσι, ὅπου κατὰ κρημνος ὁ χάρος.
 ἠνίκ᾽ ὀρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι,
 δραξάμενοι κορυθῶν, ὅστις σχεδὸν ἀντίον ἔλθοι.

Honom Gerard med rustning och allt nedkastom i träsket.

- 160 Så, om vi dem, olärde att simma, i vattnet förquäfsa,
 Glädligen resa vi här en trophé af mördade Mössen.
 När han sålunda talt, i rustningar klädde sig alle:
 Pansrade snabbt skenbenen med bladen af Malvernas blommor,
 Och bröstbrynjor sig togo af mangold, grönskande, breda:
 165 Gjorde derefter, behändt anfogade, sköldar af kålblad,
 Valde enhver sig spjut af långa och spetsiga såfstrån:
 Och kringtäckte sin hjessa med hjelmar af lättliga snäckskal.
 Vapenklädde de nu framstodo på höjden af stranden,
 Skakande spjuten: och tänd hvarenda sig kände af krigslust.
 170 Nu, när till stjerniga himmelen Zeus uppkallat tillsammans
 Gudarna, viste han dem krigsskaran och alla des kämpar,

ἐς λίμνην αὐτοὺς σὺν ἐκείναις εὐθὺ βάλωμεν.

- 160 οὕτω γὰρ πνίζαντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀκολύμβους,
 στήσομεν εὐθύμας τὸ μυκτόνον ἄδε τρέπαιον.
 Ὡς ἄρα φωνήσας, ὅπλοισ ἐνέδυσεν ἅπαντας.
 Φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας ἐὰς ἀμφεκάλυψαν,
 θώρηκας δ' εἶχον χλοερῶν πλατέων ἀπὸ τεύτλων,
 165 φύλλα δὲ τῶν κραμβῶν εἰς ἀσπίδας εὐήσκησαν,
 ἔγχος δ' ὀξύσχοις ἐκάστω μακρὸς ἀρήρει,
 κατὰ κόρυθες κοχλιῶν λεπτῶν κρεῖατ' ἀμφεκάλυπτον.
 φραζάμενοι δ' ἔστησαν ἐπ' ὄχθαις ὑψηλῆσι,
 σείοντες λόγχας, θυμῷ δ' ἔμπληγτο ἕκαστος.
 170 Ζεὺς δὲ θεοὺς καλέσας εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 καὶ πολέμου πληθὺν δείξας, κρατεροὺς τε μαχητάς.

Kraftige, veslige, många, med långa, förskräckliga pikar,
 Like Kentaurernas, Jättarnas hår, då trotsig den framgick:
 Zeus, ljusleende, sporde, hvem nu af Gudarna ville
 175 Bistå Möss? eller Groder? och så tilltalte Athéné:

Vill du ej snart, min dotter, dig rusta, att Rotterna hjälpa?
 Ty beständigt uti ditt tempel de samtliga dansa,
 Gladligen njutande der så spisen, som osat af offren.

Så framtalte Kronion: och honom besvarste Athéné:
 180 Nej, min Fader, om Mössen, betryckte, förderfvas; dock alldrig
 Ilar jag dessa till hjälp: mig mycket de verkat till ondo:
 Skadat hvarje min krans, och hvarje min lampa, för oljan.
 Och desutom de gjort, hvad högligen fräter mitt hjerta:
 Söndergnagit min slöja, den sjelf med åflan jag väfvit

πολλούς καὶ μεγάλους, ἢδ' ἔγχεα μακρὰ φέροντας,
 οἷος Κενταύρων στρατὸς ἔρχεται ἢδὲ Γιγάντων,
 ἢδὲ γελῶν ἐρέεινε· τίνες βατραχίωσιν ἀρωγοὶ
 175 ἢ μυσὶν ἀθανάτων; καὶ Ἀθηναίην προσέειπεν·

ὦ Ζύγατερ, μυσὶν ἢ ἔ' ἐπαλεξήσουσα πορεύσει;
 καὶ γὰρ σευ κατὰ νηὸν αἰεὶ σκιετῶσιν ἅπαντες,
 κνίσση τερπόμενοι, καὶ ἐδέσμασιν ἐκ θυσιῶων.

ὦς ἄρ' ἔφη Κρονίδης, τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·
 180 ὦ πάτερ, οὐκ ἂν πάποτ' ἐγὼ μυσὶ τειρομένοιωσιν
 ἐρχοίμην ἐπαρωγός, ἐπεὶ κακὰ πολλά μ' ἔοργαν,
 στέμματα βλάπτοντες καὶ λύχνους, εἰνέκ' ἐλαίου.
 τοῦτο δὲ μευ λὴν ἔδακε Φρένας, οἷον ἔρεξαν·
 πέπλαν μευ κατέτρωξαν, ἐν ἐξύφηναι καμουῖσσε

- 185 Af en finare varp, sjelf spinnande finare inslag.
 Hål på denna de gjort. Dock virkarn mig, yrkande, ågår,
 Och utkräfvur mig mycket. För detta jag än uppvedgar.
 Ja, han fordrar mig rånta: dock hårdt för Gudar är sådant:
 Hålst jag lånte, och vof, och måktar ej gälda det åter.
- 190 Dock jag ej önskar likväl, att derföre Groderna bistå,
 Ty i förstånd ock desse ej grundlige åro; men nylig,
 När ur kriget jag drog tillbaka, och högligen tröttad,
 Vål behöfde en blund, så, squåkande, låto de icke,
 Nej, ej engång, det minästa mig slumra. Jag måste då
 sömnlös,
- 195 Plågad af hufvårk, ligga tills hanen om morgonen galit.
 Derför, vålan, aflåtom, vi Gudar, att dessa behjelpa.
 Att ej någon af oss må såras af spetsiga pilen.

- 185 ἐκ βοδάνης λεπτῆς, καὶ στήμονα λεπτόν ἔνησα,
 τρώγλας τ' ἐμποίησαν· ὁ δ' ἠπλητής μοι ἐπέστη,
 καὶ πολὺ με πρᾶσσει. τούτου χάριν ἔξωργισμαί.
 (καὶ πρᾶσσει με τέκον· τὸ δὲ εἶγιον ἀθανάτοισιν.)
 χρησαμένη γὰρ ὕφθα, καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦναι.
- 190 ἀλλ' οὐδ' ὡς βατράχοισιν ἀρηγέμεν οὐκ ἐθέλησω·
 εἰσι γὰρ οὐδ' αὐτοὶ φρένας ἐμπέδοι, ἀλλὰ με πρῶτον
 ἐκ πολέμου ἀνιοῦσαν, ἐπεὶ λίην ἐκοπῶθην,
 ὕπνου δευομένην, οὐκ εἴασαν θορυβοῦντες
 οὐδ' ὀλίγον καταμῦσαι· ἐγὼ δ' αὔπνος κατεκείμεν,
- 195 τὴν κεφαλὴν ἀλγοῦσα, ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.
 ἀλλ' ἄγε, παυσάμεσθα, θεοί, τούτοισιν ἀρήγειν,
 μὴ κέ τις ἡμείων τρωθῆ βέλει ὀξυόεντι,

- Eller träffas i lifvet utaf fältlansar och glafvar,
 Ty närkampar de gå, om en Gud och ginge till mödes.
 200 Nej, oss heldre förlustom, från himmelen skådande striden.
 Så hon talte: och henne de öfrige Gudarna samfällt
 Lydde; och gingo uppå ett ställe församlade alle.
 Kommo så nu två Myggor, som fälttherolder: och rundtom
 Buro krigets banér: och med stora basuner för munnen
 205 Utbasunade feidens förskräckliga tunnel: och Zeus sjelf
 Himmelifrån thordönte, att tecken till styggliga kriget.
 Först Hysiboas 12) kom, och stötte med spjutet Leichénor, 13)
 Der bland de främste han stod, vid magen, i midten af lefven.
 Och framstupad han föll, och bedammade vekliga håren:
 210 Han, dåfdömande, damp, och klungo om honom gevären.

- μήτις καὶ λόγῳ τυπῆ δέμας ἢ μαχαίρῃ·
 εἰσι γὰρ ἀγχιμαχοί, καὶ εἰ θεὸς ἀντίον ἔλθοι·
 200 πάντες δ' οὐρανὸν τερπόμεθα δῆριν ὀρώντες.
 Ὡς ἂν εἶπῃ· τῇ δ' αὐτ' ἐπεπειθόντο θεοὶ ἄλλοι
 πάντες, ὁμῶς δ' εἰσῆλθον ἀολλέες εἰς ἓνα χῶρον.
 (καὶ δ' ἦλθον κήρυκε, τέρας πολέμοιο φέροντε.)
 καὶ τότε κώνωπες, μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες,
 205 δεινὸν ἐσάλπιζον πολέμου κτύπον· οὐρανὸν δὲ
 Zeus Κρονίδης βρόντησε, τέρας πολέμοιο κακοῖο.
 Πρῶτος δ' Ὑψιβόας Λειχίνορα οὐτάσσει δούρι,
 ἑσταότ' ἐν προμάχοις, κατὰ γαστέρα ἐς μέσον ἦπαρ·
 καὶ δ' ἔπεσε περηνῆς ἀπαλάς δ' ἐκόνισσεν ἐθείρας.
 210 (δούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.)

12) Högskränaren.

13) Menniskoflickaren.

- Men Troglodytes 14) sköt, näst denne, den ädle Peleion, 15)
 Och i hans bröst inwände det kraftiga spjutet, att swarta
 Döden den fallande grep: och utflög själen ur kroppen:
 Af Sevtlaïos 16) blef dräpt hjertiräffade Embasichytros:
 215 Men Artóphagos, 17) vred i sinnet, förgjorde Sevtlaïos
 Och Polyphónos 18), de kámpandes drott, som slagen i magens
 Midt, framstupande stalp: och själen ur lemmarna utflög.
 Men, såsnart Limnócharis såg Polyphónos förgöras,
 Sprang han intill: Troglodytes slog, med en klyfta af quarnstens
 220 Tyngd, i midtliga nacken: och mörker hans öga betäckte.
 Men sin glänsande lans motriktade honom Leichénor:
 Träffade hjertat, och felade ej. Krambóphagos 19) detta

Τρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκόντισε Πηλείωνα,
 πῆξεν δ' ἐν στέρνω στιβαρὸν δόρυ· τὸν δὲ πεσόντα
 εἶλε μέλῃς θάνατος, ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτη.
 Σευτλαῖος δ' ἄρ' ἔπεφνε βαλὼν κέαρ Ἐμβασίχουτρον·

- 215 Ἄρτοφάγος Σευτλαῖον ἐνήρατο, χωόμενος κῆρ,
 καὶ Πολύφωνον ἀνάκτα, μέσσην κατὰ γαστέρα τύψας·
 ἤριπε δὲ περνής, ψυχὴ δὲ μελέων ἐξέπτη.
 Λιμνόχαρις δ', ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον Πολύφωνον,
 Τρωγλοδύτην πέτρῳ μυλοειδέϊ τρώσεν ἐπιφθαῖς
 220 αὐχένα παρ' μέσσην· τὸν δὲ σκότος ἔσσε κάλυψε.
 Λειχήναρ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δευρὶ Φαιενῶ,
 καὶ βάλεν, αὐδ' ἀφάρμαστε, κατ' ἤπαρ· ὡς δ' εἶρησε

14) Hällinlinkaren.

16) Rättikvurmen.

18) Mångsqvåkaren.

15) Sonen af Sumpinvänaren.

17) Brödfnasaren, Kakgnagaren.

19) Kalknapraren.

- Märkte, och, flyende, ned sig stjelpte i djupet vid stranden;
 Dock han ej så upphörde från feiden; men fällde Leichenor:
 225 Denne försök: och ej mer fortändades: purpurne blodet
 Jorden besköjde: och sjelf vid stranden af träsket han utsträckt
 Låg, uppristad, med fettomglånsande tarmar och inkrom.
 På kärrstranden Limnócharis dock Tyróglyphos dröpte.
 Steg Pternóphagos 20) fram: vid hans syn Kalaminthios 21)
 skålfde,
 230 Båfvande: sprang i träsket, och flyende, kastade skölden.
 Men Hydrocharis 22) drap Pternóphagos, Rotternas konung,
 Hårdt med en slungsten träffad uti framhufvet, att hjernan
 Ur nåsborrorna dröp, och af blod besudlades jorden.
 Den otadlige Borborokóites förgjorde Listráios 23):

- Κραμβοφάγος, ἔχθησι βαθείαις ἔμπесе Φεύγων·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης· ἀλλ' ἤλασεν αὐτόν·
 225 κάππεσε δ', οὐδ' ἀνένευσεν, ἐβάπτετο δ' αἵματι γαῖα·
 πορφύρεα, αὐτὸς δὲ παρ' ἠϊόν' ἐξετανίσθη,
 χορδήσιν λιπαρῆσι τ' ἐπορνύμενος λαγόνεσσι.
 Λιμνόχαρις δ' ὄχθασι Τυρογλύφου ἐξενάριξε.
 Πτεροφάγον δ' εἰδὼν Καλαμίνθιος ἐς φόβον ἦλθεν,
 230 ἦλατο δ' ἐς λίμνην Φεύγων, τὴν ἀσπίδα ῥίψας.
 Υδροχαρις δὲ τ' ἐπέφνε Πτεροφάγον βασιλῆα,
 χερμαδίᾳ πλήξας κατὰ βρέγματος· ἐγκέφαλος δὲ
 ἐκ ῥινῶν ἔσταζε, πελάσσετο δ' αἵματι γαῖα.
 Διστραίων δ' ἄρ' ἐπέφνε ἀμύμων Βορβοροκοίτης.

20) Skinkspisaren.
 22) Vattenvurmaren.

21) Sifåboen, Poleyinvånaren.
 23) Rasparen.

- 235 Drap dock Leichopindæ otadlige Borboroköites 24).
 Rysande fram med lansen: och mörker des öga betäckte.
 Detta Prassóphagos 25) såg: och Knisfodióktes 26), vid foten
 Drogen, i träsket han quäfde, och knep nacksenan med tassan.
 Till de dödade våmmernas hämd framryckte Psychárpax,
 240 Och Prassóphagos stack vid magen i midten af lefren.
 Framför honom han föll: och själn gick neder till Ais.
 Såg Pelóbates 27) detta, och slängde mot honom en göpen
 Smuts: hans panna besmorde, och nästan förblindade ögat.
 Vred uppblossade denne: och grep med seniga tassan
 245 Funnen på fältet en sten, en jordens förtyngande börda:
 Slog med denne Pelóbates' knän: och hela des högra

- 235 Λειχοπίναξ δ' ἔκτεινεν ἀμύμονα Βορβοροκοίτην,
 ἔγχει ἐπαίξας· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.
 Πρασσοφάγος δ' εἰδὼν ποδὸς εἴλικυσε Κνισσοδιώτην,
 ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε, κρατήσας χειρὶ τένοντα.
 Ψυχάρπαξ δ' ἤμυν' ἐτάρων πέρι τεθνηώτων,
 240 καὶ βάλε Πρασσοφάγον κατὰ νηδύος ἐς μέσον ἦπαρ·
 πίπτε δὲ οἱ πρόσθεν, ψυχὴ δ' Ἄιδόσδε βεβήκει.
 Πηλοβάτης δ' εἰδὼν, πηλοῦ δράκα εἶψεν ἐπ' αὐτόν,
 καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε, καὶ ἐξετύφλου παρὰ μικρόν.
 θυμῶδι δ' ἄρα κῆνος, ἐλὼν δὲ τε χειρὶ παχείῃ
 245 κείμενον ἐν πεδίῳ λίθον ὄβριμον, ἄχθος ἀρούρης,
 τῷ βάλε Πηλοβάτην ὑπὸ γούνατα· πᾶσα δ' ἐκλάσθη.

24) Pölliggaren.

25) Löktuggaren: Natefrossaren.

26) Osföljaren, Osuppvådaren.

27) Sumpbetrådaren.

- Skenben knöckte: och flugs vidörppen i stoftet han nedstaf.
 Hännande, steg Kravgúrides 28) fram: mot honom sig vände.
 Tråffade honom i midten af magen, att hela den hvassa
 250 Såfpiln trångde sig in: och gjöto på marken sig alla
 Tarmarna under hans spjut, med seniga tassén förslungadt.
 Detta såsnart Sitóphagos 29) såg från brádden af floden,
 Linkande, bort iv feiden han vek, och vándades svára:
 Och i diket han sprang, för att undfly skräckliga döden.
 255 Tråffade nu Troxártes Physígnathos framman i foten:
 Och strax flyende sprang han neder i trásket, beángstad.
 När Prasaios förnam, att den fallne ännu halflefde,
 Gick han ibland förleden, och sköt med spetsiga såfpilu:

- κνήμη δεξιτερή, πέσε δ' ὑπτιος ἐν κονίῃσι.
 Κραυγασίδης δ' ἤμυνε, καὶ αὐθις βαῖεν ἐπ' αὐτόν,
 τύψε δὲ μιν μέσσην κατὰ γαστέρα· πᾶς δὲ οἱ εἶσα
 250 ὀξύσχοινοσ ἔδυνε, χαμαὶ δ' ἔκχυντο ἅπαντα
 ἔγκατ' ἐφελκομένα ὑπὸ δούρατι χειρὶ παρχειῆ.
 Σιτοφάγοσ δ', ὡσ εἶδεν ἐπ' ὄχθησιν ποταμοῖο,
 σκάζων ἐκ πολέμου ἀνεχάζετο, τείρετο δ' αἰνῶσ.
 ἤλατο δ' ἐσ τάφρον, ὅπως φύγοι αἰπὺν ὀλεθρον.
 255 Τρωξάρτης δ' ἔβαλεν Φυσίγναθον ἐσ ποδοσ ἀκρον.
 (ᾧκα δὲ τειρόμενοσ ἐσ λίμνην ἤλατο Φεύγων.)
 Πρασσαιὸσ, δ', ὡσ εἶδεν ἔθ' ἡμίπνευ προπεπόντα,
 ἤλθε διὰ προμάχων, καὶ ἀκέντισεν ὀξείσ σχοίῳ·

- Dock han skölden ej bröt: blott udden af pilen sig intvang.
 260 Men den skutandes sköld fyrbuckliga, träffliga, stötte
 Han, Origanion 30), han den Aresliknande kämpen,
 Hvilken allena i håru bland Groderna tedde sig tapprast.
 Honom de ryckte emot. När han såg det, de kraftige hjeltar
 Han ofbidade ej, men dykte i djupet af träsket.
 265 Var så bland Mössen en sven, uppblomstrande, ypperst af alla,
 En närkämpe, en son af träfflige Artepibulos 31),
 Ares sjelf till gestalt, den kraftige drott Meridärpax 32):
 Hvilken allen bland Rotterna var i striden den bästa.
 Denne, sig bröstande, stod vid träsket, från sällarna söndrad,
 270 Lofvande, snart utplåna de stridande Grodernas slägte;

- οὐδ' ἔρρηξε σάκος, σχέτο δ' αὐτοῦ δουρὸς ἀκικῆ.
 260 (τοῦ δ' ἔβαλε τετραβύλιαν ἀμύμονα καὶ τετραχύτρον
 διὸς Ὀργανίων, μιμούμενος αὐτὸν Ἄρηα,
 ὃς μόνος ἐν βατραχίῳσι ἀρίστευεν κατ' ὄμιλον·
 ἄρμησαν δ' ἄρ' ἐπ' αὐτόν· ὁ δ' ὡς ἴδεν, εὐχ' ὑπέμεινεν
 ἤρωας κρατερούς, κατέδυ δ' ὑπὸ βένθεσι λίμνης.)
 265 Ἦν δὲ τις ἐνὶ μύεσσι νέος παῖς, ἔξοχος ἄλλων,
 ἀγχιμάχος, φίλος υἱὸς ἀμύμονος Ἀρτεπιβούλου,
 ὄρχαμος, αὐτὸν Ἄρην φαίνων, κρατερὸς Μεριδάρπαξι·
 (ὃς μόνος ἐνὶ μύεσσι ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.)
 στῆ δὲ παρὰ λίμνην γαυρούμενος, οἷος ἀπ' ἄλλων,
 270 στεῦτο δὲ πορθήσειν βατραχίων γένος αἰχμητῶν.

30) Den Bergbotne.
 Bittfattaren.

31) Kakanfällaren.

32) Smulroffaren.

Hade det ock fullbordat, förty hans styrka var gråslig,
 Om ej skarpt det bemärkt odödligas, dödligas Fader.
 Med förbarmande såg de fallande Groder Kronlon:
 Rysste betänkligt sitt hufvud: och så framtalade ordet:

- 275 Gudar! en stor tilldragelse nu jag skådar med ögat:
 Jag, ej litet bestört, Meridärpax skådar vid tråsket,
 Hur han åslas att Groderna döda: men låtom oss därför
 Dit affärda gesvindt feidlarmande Pallas, och Ares:
 Hvilka må honom, så tapper han är, afhålla från kampen.
 280 Så framtalade Zevs: och talet besvarade Ares:
 Nej, o himlarnas Gud, ej Athénés' ej Ares' förmåga
 Lärer förstå, att fjärma från Groderna svåra förderfvet;
 Dersför, vålan, gåm alle behjelpige: — eller ditt vapen

καὶ νῦν κεν ἐξετέλεσεν, ἐπεὶ μέγα οἱ σθένος ἦεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 καὶ τότε ἀπολλυμένους βατράχους ἔπειρε Κρονίων·
 κινήσας δὲ κέρη, τοῖσιν ἐφθέγγετο Φωνήν·

- 275 ὦ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι·
 οὐ μικρὸν μ' ἐκπλήξε Μεριδάρπαξ, κατὰ λίμνην
 ἐναίρειν βατράχους βλεμεαῖνων· ἀλλὰ τάχιστα
 Παλλάδα πέμψαμεν πολεμόκλονον, ἠδὲ καὶ Ἄρην,
 οἳ μιν ἀποσχίσωσι μάχης, κρατερόν περ ἔοντα.

- 280 ὦς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· Ἄρης δ' αἰπαμείβετο μύθῳ·
 οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίης, Κρονίδη, σθένος, οὔτε γ' Ἄρης
 ἰσχύσει βατράχοισιν ἀρηγέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.
 ἀλλ' αἶγε, πάντες ἴωμεν ἀρηγόμεν· ἢ τὸ σὸν ὄπλον

- Fatta, det mäktigverkande, Titandödande, stora,
 285 Det, med hvilket du slog Titanernas kyndiga skara,
 Och ombragte engång Kapaneüs, den våldige kämpen,
 Sen du den vilda Giganternas ätt och Enkelados bundit.
 Nu det fatta; ty så skall hvarje den tappreste hejdas.
 Ares talte: och Zeus nedslungade blossande vigg.
 290 Dock, thordönnande först, han skakade vida Olympen;
 Men derefter sin skräckliga vigg, den Herrskandes vapen,
 Svängande, sände han ned: och ur Gudahanden den utflög.
 Bäfvan i alla han, slungande, gjöt i Groder och Rotter.
 Dock Mösshären deraf ej hejdades: snarare öktes
 295 Modet: och skulle förstörts de kämpande Grodernas släkte:
 Hade om Groderna Zeus från Olympen sig icke förbarmat,

(κνείσθω μέγα, Τιτανόκτόνον, ὀβριμοεργόν.)

- 285 ᾧ Τιτᾶνας ἐπέφνες ἀρίστους ἔξοχα πάντων,
 (ᾧ ποτὲ καὶ Καπανῆα ἀπέκτανες, ὀβριμον ἄνδρα,)
 Ἐγκελαδόν τ' ἐπέδησας, ἰδ' ἄγρια Φῦλα Γιγάντων,
 κνείσθω· οὕτω γὰρ αἰλώσεται, ὅστις ἀριστος.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· Κρονίδης δ' ἔβαλε ψολόεντα κεραυνόν.
 290 πρῶτα μὲν ἐβρόντησε, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον,
 αὐτὰρ ἔπειτα κεραυνόν, δειμαλέον Διὸς ὄπλον,
 ἦκ' ἐπιδινήσας· ὁ δ' ἄρ' ἔπτατο χειρὸς ἀνακτος.
 πάντας μὲν ἔ' ἐφόβησε βαλὼν βατραάχους τε μύας τε·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μυῶν στρατός, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 295 ἔετο πορθήσιν βατραάχων γένος αἰχμητάων,
 εἰ μὴ ἀπ' Οὐλύμπου βατραάχους ἐλέησε Κρονίων.

Och åt desse ej då i blinken behjelpare nedsåndt.
 Fram kom plötsligt en här, krumkloig, på ryggen bepansrad,
 Utögd, snedspatserande, skorpomhudad, och tångmundt,
 200 Af benraglig gestalt, bredryggig, på skuldrorna skinnrig,
 Hjulbent, armutspårrad, med ögon, som glodde från ånnet,
 Hjässklyfd, rustad med kraft i sin arm, ottfotig: — af Kräftor
 Håren bestod: som med munn aftuggade Rotternas svansar,
 Samt bakfötter och tassar: — och lansarna böjdes tillbaka.
 305 Nu de eländige Möss, förskrämda, ej längre bestodo;
 Utan sig vände till flykt. Dock redan sig bergade solen:
 Och nu var fullbringad till slut endagiga fejden.

ὅς ἔα τότε βατράχοισιν ἀράγους εὐδύς ἐπεμψεν.
 ἦλθον δ' ἑξαπίνης νοτάκιμονες, ἀγκυλοχῆλαι,
 λοξοβάται, στρεβλοί, ψαλιδόστομοι, ὄστρακόδεσμα,
 300 ὄστοφρεῖς, πλατύωτοι, ἀποστίλβοντες ἐν ὤμοις,
 βλαῖσαι, χειροτένοντες, ἀπὸ στέγων ἑσσεῶντες,
 οἰτιάποδες, δικάκηνοι, ἀχειρέες, οἱ δὲ καλεῦνται
 καρκίνοι· οἱ ἔα μυῶν οὐράς στομάτεσσιν ἔκοπτον,
 ἠδὲ πύδας καὶ χεῖρας· ἀνεγνάμπτοντο δὲ λόγχαι.
 305 τοὺς καὶ ὑπέδδισαν δειλοὶ μύες, οὐδ' ὑπέμειναν,
 ἐς δὲ φυγὴν ἑτράποντο. ἐδύσετο δ' ἥλιος ἤδη,
 καὶ πολέμου τελετὴ μονήμερος ἔξετελέσθη.

ADNOTANDA

AD

BATRACHOMYOMACHIAN HOMERICAM.

Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, *Ranarum cum Muribus proelium: Grod-
mösskampen*. A *Βάτραχος*, ου, ὁ, *Rana*: *Μῦς*, ος, ὁ, *Mus*, et *Μάχη*, ης,
pugna. Hunc titulum, qui præ reliquis prævaluit, ut perantiquum,
et ab ipso inde initio sollemnem, ita genninum, facile augureris.
SUIDÆ vero, quum hujus opusculi mentionem injicit, nunc est *Βα-
τραχομυομαχία*, nunc, inversis pugnantium nominibus, *Μυοβατραχομαχία*.
FULGENTIO autem, qui idem infert carmen, est, relaxatâ litterarum
copulâ, *Μυῶν, ἡ Βατράχων μάχη*. Isthoc Poëmatium, quod *Epico-
tomicum* nuncupare amant, unicum istius argumenti est, quod a remo-
tiori ætate transmissum, nobis non invidit malignior Parca. An vero
ipsius sit HOMERI, diu multumque variis est certatum argumentationi-
bus, in quarum arcem nos, singulari propediem operâ dissertaturi, ul-
terius, si Diî siverint, invademus.

V. 5. *Μέρονες*, homines, mortales: proprie qui natura habent *μη-
μερισμένην τὴν ὄψα*, articulatam vocem, quâ a brutis distinguantur,
i. e. *språkbegäfvade, språkmögende, talande*. Cfr quæ dixit Præses
ad Iliad. I. 250.

V. 9. *Μῦς*, *Masculus: Rotta, Rott*, masculini generis; non *Rotta*,
quod in nostra lingua est feminini. Sic *Βάτραχος*, *Grode*, non *Groda*,
ad exemplar veterum, qui has sæpe fecerant generum distinctiones. Sic
scripserant *âsne, asinus: âsna, asina: dufve, columbus: dufva, co-
lumba*. Adi præter ceteros Cel. H. SJÖGREN. Huc pertinet fabella
ista, quam pueruli audivimus, incipiens: "*Katten och Rotten*". Recen-
tiorum multi vernaculam temere deturparunt, mutilam, circumcisam,
defloratam, præsumta pulcritudinis male intellectæ forma decepti. Veri
rerum æstimatores nullo negotio causam inspicient, cur, interpretati
HOMERUM, qui suos *Βατράχους*, suos *Μύς* exhibet masculæ virtutis
heroas, nos heroici carminis intulerimus pugnatōres, non pugnatrices.
Μύς, præterea, pro orta metri sonive ratione, nunc per *Möss*, nunc
per *Rotter* promiscue reddidimus, incuriosi, quid Historiæ Natu-
ralis antistites hinc vel inde constituerint discriminis. Festinantius ni-
mirum et contractius agere nunc oportet, animadversionum, quæcunque
sint, parcōs, caventesque, ne charta intumescat copiosior.

V. 19. *Καί με πατήρ Πηλεὺς ποτὲ γείνατο Ἴδρωμεδοῦσ᾽* i. e.
Peleus sjelf, min fader, mig födt med Hydromedusa.

Πηλεύς, eos, qui, limo editus, stagna incolit: a πηλός, οὔ, lutum, co-
 anum, limus, argilla: item vinum. Arguta fane est ea, quam gloria-
 bundus infert *Limnócharis*, generis sui commendatio, scita vocis Πηλεύς
 ambiguitas; Achillis enim, Græcorum fortissimi, patrem nomen *Pelei*
 sustinuisse, in vulgus erat notissimum. Raparum in hac pugnae pictu-
 ra rex erat *Λιμνόχαρις*, den *Sumpfförlustade*, *Pöldalskären*, ὁ χαίρων ταῖς
 λιμναῖς. Hic *Limnócharis*, cujus nomen vel potius *Ἐπίθετον* ab ipso
 loco petium vides, proprium sibi vindicat nomen, ab ingenio sumtum,
Φυσίγνωθος, den *Kinduppbläste*, *Pussigkindade*: ὁ τὰς γνώδας φυσῶν, i-
 psius filius *Ἰδρομεδόουσις*, *Sjöherrskarinnans*: ab ὕδωρ, aqua et μέδω,
 regno. Murium autem rex erat *Ψιχάρπαξ*, *Brödsmulsnattaren*: ὁ τῶν
 ψυχίων ἀρπαντικῶς, qui panis friati micas intercipit.

V. 26. BARNESIUS e Versione Graeco-barbara *Demetrii ZENI*,
 qui, gente *Zacynthius*, Venetiis floruit 1530, duos ex uno facit versus:

Ἀνθρώποις, ἄσιν τε, καὶ Ἑρώπης πατρίσιν,

Ἀθανάτοισι τε Θεοῖσι, καὶ οὐρανίαισι πετηνοῖς.

Fräjdad bland alla de folk, som Europen och Asien inbo:

Fräjdad ibland odödlige Gudar, och himmelens vinghår.

Sed παραφραστικῆν istam versionem nihil istius habere auctoritatis, quæ
 codices refellere et corrigere possit, haud difficulter deprehendes.

V. 32. Πῦς δὲ Φίλον ποιῆ με, τὸν εἰς Φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον.

Du mig till vän vill göra: naturn dock ej gjorde oss lika.

Scilicet inæqualium amicitia nec constant, nec bene cedunt. "Dis-
 pares enim mores disparia studia sequuntur: quorum dissimulatio
 dissociat amicitias". CICERO. In adagio Græcis erat: "Ἡλιξ ἥλικα τέρ-
 με." *similis simili gaudet*. ARISTOTELES, qui hoc adagium adfert
 in *Rhetoric*: I. 8, plura circa hanc rem disserit in *Ethic*: II. 11, ubi
 Versum huc facientem, ex HOMERI *Odys.* XVII. 218 adlegat, dicens:
 Πότερον ἐστὶν ἡ Φιλία ἐν τοῖς ὁμοίοις, ὡς περ δοκεῖ καὶ λέγεται; καὶ γὰρ κολοῖός,
 Φοῖσι, παρὰ κολοῖον ἰζάνει· καὶ

Ἄτις τοι τὸν ὁμοῖον ἀγει Θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον·

Onpphörligen Gud med gelikar förenar gelikar; et alibi

— Οὐκ ἐς λέουσι καὶ ἀνθρώποι ὄρκα πιστά·

Mellan lejon och mennskor ej trogna förbindelser gifvas.

V. 35-39. Ἄστος τρακοπάνιστος, panis ter pistus: *treknådadt*, *tra-*
siktadt bröd: i. e. mollior et delicatior e farina tenuissima, aut exqui-
 sitiorei artificio factus, ut bene monuit ERNESTI, *finbakadt*, *mörgråd-*
dadt, a κοπάνισω, pistillo contundo, pinso. — Πλακοῦς τανύπεπλος, *pla-*
centa extensa, vidslöjad. Sic interpretes plerique. ERNESTI vero
 vult, aut simpliciter latam, aut, quod nos potius adprehamus, placen-

tam condimentis saccharoque tectam, ac velut involutam et loricatam: *vidsockrade, öfverkryddade kakan*, si nolis: *tunnskorpiga, finhinniga*. — *Σησαμότυρον, s*, *Sesaminus caseus, Sesamer-ost, Sesamer-vasslä*. *Σήσαμον & Σησάμη, Sesamum*, vel *Sesama*, est leguminis genus, quod, ex Aegypto hodie adlatum, semen vasculis inclusum, papaveris modo perit, ex quo Orientales oleum exprimunt. *PLINIUS Nat.* "æstivum, dixit, esse frumentum ex India primum adlatum." XVIII. 10. Est candidi coloris et adeo suave et delicatum, ut præcipuum habuerit inter bellaria locum. Pani vel placentis incoctum, dulcem illis saporem conciliare dicitur; separatim vero comestum, stomacho adversari. Translate dixit *PETRONIUS: Melitos verborum globulos, et omnia dicta factaque, quasi papavere et sesamo sparsa.* C. 1. — — *Ἡπατι λευκοχίτωνα, jecinora albâ tunicâ inducta: de hvitompansrade lefrar*. Intellige *peritonæum, ἐπιπλουν*, quo involvi jecinora, quum assarentur, solebant. Rem quodammodo explanat *ATHENÆUS: Ἡθος, τῶ ἐπιπλῶν περικαλύπτεσθαι ἡπάτια*. III. 24. *ERNESTI* præfert: *jecinora albâ, scil. anserina, vel suilla*, quæ sunt in deliciis, et sunt coloris ejusmodi, bene pastis animalibus. — — *Χρηστὸν μελίτωμα, lauta bellaria, placenta mellita, opus e melle dulciarium: den läckra confekt, den söta pastej, den ljustiga honungsdesert*. Videlicet *Mel*, et Diis et hominibus antiquitus gratum, partim ad sacrificia, partim ad convivia adhibebatur. Hinc *VARRO*, de apibus loquens: *Foris, inquit, pascuntur: intus favos melle faciunt, quod dulcissimum quidem est, et Diis et hominibus acceptum; quod favus venit ad altaria, et mel ad principia convivii, et in secundam mensam administratur.* Cfr de Re Rustica, III. 16. — — *Μάκαρες, beati: i. e. Dii; non πλουσίων παῖδες*, ut quidam voluerunt.

V. 51. Πλεῖστον δὲ γαλήν περιδείδια, ἥτις ἀρίστη.

Mäst jag häfvar likväl för katten, som är mig en buss.

Huc adverte adludit *CALLIMACHI Hymnus in Cererem*, in quo, quum *Erysichthon*, cui diram famem immiserat irata Dea, nulla non cibaria, boves et equos devorasset, famelicus tandem deglubit:

Καὶ τῶν αἰλουρον, τῶν ἔτρεμε θηρία μικρά.

Katten jämväl, för hvilken de små djurslägterna darrä. V. 111.

In hoc *αἰλουρον* aliquid videre nobis videtur argumenti, quo refellantur *PERIZONIUS* et *ERNESTI*, qui flagitant, ut *γαλήν* h. l. sonet *mustelam*, non *selem*, quam hostem *Muri* agresti, quem h. l. ipsi intellectum volunt, plane ignotam, nescio, quo errore, insinuant.

V. 54. Οὐ τευτλοῖς χλωροῖς ἐπιβόσκουμι: jag ej lefver af grönskande mangold. Sic *ERNESTI*, sic *WOLF*, in Editione 1784. Editio

autem *Orphanotrophica* 1819, et *Weigeliana* 1820 habent: Ὀυδὲ πρῶ-
σοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι: jag ej løfver af grønskanden nate: nisi ma-
lueris purjo. His nos adhæremus.

V. 61. Στοιχεῖοις διττοῖς μεμερισμένα δάματα ναίεν.

At i tuâ elementer bebo skiljaktiga hemrum.

Hunc versum primus edidit LYCIUS. Secutus est BARNESIUS, qui
in MSS. tribus reperit. An genuinus sit, dubium facit vox στοιχεῖα,
quæ hoc significatu nil perantiqui sapit.

V. 87. Ὀυχ' οὕτω νύτοισιν ἐβάστασε φόρτον ἔρωτος

Ταῦρος, ὅτ' Ἐυρώπην διὰ κύματος ἦν ἐπὶ Κρήτην.

*Så på ryggen ej bar den diktade Oxen sin kärleks
Börda, endr på hafvet till Kreta Europa han förde.*

Aptum omnino exemplum, et doctius, quam quod umquam scierit
Musculus. Europam, Agenoris, Phoenicum regis filiam, a Jove, sub
forma Bovis latente, raptam, eleganter pingit in *Idyllio II MOSCHUS*,
cujus versus 77—112 hic volumus insertos:

- Ζεὺς γὰρ, ἀλευόμενός τε χόλον Ζηλήμονος Ἥρης,
Παρθενικῆς τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἐξαπατήσασαι,
Κράψε Θεόν, καὶ τρέψε δέμας, καὶ γίγνετο ταῦρος·
80 Ὀυχ' ὅιος σαθροῖς ἐπιφέρεται, οὐδὲ μὲν ὅιος
Ἄλλα διατμήσσει, σύρων ζυγαμπὲς ἄροτρον.
Ὀυδ' ὅιος ποιμνῆς ἐπιβόσκειται, οὐδὲ μὲν ὄϊος,
Ὅστις ὑποδηθεὶς ἔρπει πολύφορτον ἀπήνην·
Τοῦ δ' ἦτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ζανδοχόρον ἔσκειν·
85 Κύκλος δ' ἀργύρεος μέσσω μάρμαροις μετώπῳ,
Ὅσσε δ' ὑπόγλαυκὸν ἔσκε δι' ἡμέρον ἀστράπτοντε·
Ἴσα τ' ἐπ' ἀλλήλοισι κέρα ἀνέτελλε κερήνου,
Ἄντυγος ἡμιτόμου κερκῆς ἄτε κύκλα σελήνης·
Ἥλυθε δ' ἐς λειμῶνα· καὶ οὐκ ἐφόβησε Φαιανθεὶς
90 Παρθενικῆς· πάσῃ δ' ἔρωσ γένετ' ἐγγύς ἐπίσθαι,
Ψαύσαι δ' ἡμεροῦ βόδι, τοῦ δ' ἀμβροτος ὀδμή
Τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκαινυτο λάρον αὐτμήν.
Στῆ δὲ ποδῶν προπαροῖθεν ἀμύμονος Ἐυρωπείης,
Καὶ οἱ λιχμάζισκα χεῖρας, κατέθελγε δὲ κούρη·
95 Ἥ δὲ μιν ἀμφαφάσασκε, καὶ ἡρέμα χεῖρεσιν ἄφρον
Πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἀπεμύργνυτο, καὶ κύσε τεύρονον.
Ἄνταρ ὁ μειλίχιον μονάσατο· Φαίης κ' αὐλοῦ
Μυγδονίου λιγύν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκούειν.
Ἰκλάσσε δὲ σὺν ποδῶν ἐδέκνετο δ' Ἐυρωπείην,
100 Ἄυχέν' ἐπιστρέψας, καὶ οἱ πλατὺ δαίηνυε νύτον.
Ἥ δὲ βαδυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικήσι·

Δεῦτ' ἐτίθει φίλιαι καὶ θυμῆλικες, ὄφρ' ἐπὶ τῷδε
Ἐξομέναι τάσιν τετραμεθεῖ· δὴ γὰρ ἄπασαι,
Νῦτον ὑποστορέσας ἀναδέχεται, οὐα τε ἦνυς.

- 105 Πρῶτ' ὄδ' εἰσιδέειν καὶ μελιχῶς, οὐδέτε τάσιν
Ἄλλοισι προσέειπε· νοῦς δὲ οἱ ἦντε Φωτός
Ἄλομος ἀμφιδέει, μόνυ δ' ἐπιδέεται αὐδῆς,
Ὡς Φαμῆνη, γάτοισιν ἐφίξανε μεδιόωσα.
Αἰ δ' ἄλλαι μέλλουσιν ἄφρα δ' ἀνεπίλυτο τῶντος;
110 Ἦν θέλεν, ἀρπάξας ὠνὺς δ' ἐπὶ πόντον ἵκανε·
Ἦ δὲ μεπιστρέφεται φίλας καλέσκειν ἑταίρας,
Χείρας ὀργυρμένη· ταί δ' οὐκ ἐδύνατο μιχάνειν. i. e.

- Zeus, för att våt undsmyga sin stads misunnande Makas
Käx, och betänkt, att vinna med list veksinnna Europa,
Doldé sin Gud, ombytte gestalt, och sig skapta till Oxen;
80 Dock ej sådan en Oxen, som stillas på stallet: ej sådan,
Som vålbuktade årderna drar, och färorna ristar:
Icke en sådan, som bitar ibland fähjordar: ej sådan,
Som neddignande släpar en rustvagn, svåra belastad:
Skön var des kropp, och glödde i öfrigt af gyllene färgor;
85 Hvit dock, som sifver, en prick framblänkte i midten af pannan:
Ögonen tindrade blå och gnistrade trängtan och kärlek,
Och ur hjessan sig höjde de två likvidgade hornen,
Som två båggar af hornen på månan i halfva sin rundning.
Fram på ången han kom: blef bemärkt; men skrämde dock icke
90 Flickorna hort: nej, enhvar feck lust att stiga den närmre,
Och att ta på den älsklige Oxen, hvars himmelska anddrägt
Fjärrhålls ljusvare var, än ångens behagliga blomdoft.
Sjelf han sig ställde framför beprisliga, unga Europas
Fötter: och stickade kärligt des hand, och smekte den sköna.
95 Hon kringklappade honom igen: strök sakta den myckna
Traggan från munn med händerna hort, och den smekande kysste.
Äskvärdt drönte den kysste. — Man sannerlig trodde sig höra:
En Mygdoniers flöjt, som höjde sitt klingande echo.
Fälde sig ned för des fot, och, böjande halsen tillbaka,
100 Säg på Europa, liksom anvisande henne sin ryggviad,
Och så hon strax tilltaite de lockomfladdrade tårnor:
Kommen, Vänninnor och hulda gelikar, o! kommen: och sitten
Opp, för att, lehande, rida på Oxen: oss alla beqvämt,
Sen han sin lönd utvidgat, liksom en galeja, han rymmer.
105 Spak han ligger och mild i sin anblick! — Vanliga oxan

Liknar han ej. — Öfverallt kringspelar i honom förståndet,
 Sundt, som en menniskas; och felas ej mer än språket af menniska.
 Sagdt: hon svängde sig opp på des rygg: och mot tårnorna smålog.
 Desse och ernade dit: dock Oxen i flygande utsprang
 XII Med den röfvade Sköna: och hafvet han snarligen upphann.
 Skygg hon sig vände tillbaka: och ropte de hvida väninnor;
 Sträckande händerna ut: förgäfvos: de kunde ej hjälpa. &c.

V. 98. — — Ἐχει Θεὸς ἐνδικὸν ὄμμα,
 πῶν ἂν ἄνθρωπος καὶ τῶν ὀφθῶν, ὅς κ' ἀποδώσει,
 (ταῖς δὲ τίθει σε μῶν στρατῶν, οὐδ' ἀπολύσει.)
 — — Gud har ett hämnande öga,

Gud, som snarliga ger rättvisliga lönen och näpsten:

Med Mösshären han dig skall straffa: och alldrig du undgå.

Exhibet certe hic locus aliquid divini et vere christiani: In Novo Te-
 stamento Deus dicitur ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Plerique E-
 ditores pro duobus versibus, quos ex LYCIO et antiquo MS adsumsit
 ERNESTI, huncce faciunt unum, ita post ὄμμα efferentes:

Πῶν δ' ἂν τίθει σὺ μῶν στρατῶν, οὐδ' ὑπολύσεις.

Sed hæc scriptura pulcerrimum strangulat loci sensum.

V. 102. Καὶ ἡ κρανιότατος μοίρης μυσὶν ἄγγελος ἦλθε.

Hunc versum, a LYCIO primum editum, receperunt BARNESIUS et
 ERNESTI: Excluserunt WOLF, WEIGEL et Orphanotrophus spu-
 rium et ταυτόλογον. Nos vero retinimus, uncis inclusum, utpote pi-
 cturam vatis amplificaturum.

V. 131. Ἄσπις ἦν λύχνον τὸ μεσόμφαλον: skölden var midtlig
 runden utaf en lyckta. Λύχνοι, lucernæ, umbonibus plerumque rotun-
 datis in Græcorum et prythaneis et delubris pensiles fuisse feruntur.
 Cfr PLINIUM Nat. xxxiv. 3. Ex fractis fortasse lychnuchis, qui
 in Minervæ templo, ubi Mures saltarant et lychnos læserant, v. 182
 penderent, fabricatas in clypeorum usum adaptarint testulas, quas si
 e lychnitide herba, cujus folia idem PLINIUS xxii. 10, laudat, ad
 lucernarum lumina apta, sumtas autumaveris, hand magnopere er-
 rabis.

V. 166. Ὁξύσχοιτος, οὐ, Acutus-juncus, scribitur et ὄξύς σχοῖτος,
 quem juncum PLINIUS XXI. 18. dicit marinum, cujus unum genus
 Cyperon describit per gladiolum radice bulbosa, laudatissimum in insu-
 lis Creta, Naxo et postea Phoenice, discutientem duritias corporum.
 Cfr et DIOSCORIDEM IV. 52, qui hunc juncum fastigiari dicit in
 macrois aciem, et, quum viridis sit, instar acus pungere.

V. 173. Ὅς Κενταύρων σφραγὶς ἔρχεται ἢ δὲ Γιγάντων· i. e.

Tågande like Kentaurernas hår och de stolte Gianters.

Κένταυροι, Centauri: populi Thraciæ ad montem Pelion, Pelethronii oppidi incolæ, Lapitharum pars: præterea

Semibovesque viri, semivirique boves.

Lepide de illis antiquitus dictum: *Equum ructare hominem; hominem vero cacare equum.* — Γιγάντες, terrigenæ, gigantes, resar. Hos superiore tantum parte fuisse homines, inferiore serpentes, poetæ finxere: "quorum pedes, ut MACROBIUS ait, in draconum volumina desinebant: quod significat, nihil eos rectum, nihil superum cogitasse, totius vitæ eorum gressu atque processu in inferna mergente." Vide Μυθολογίους, quorum optimum commendamus HERRMANN: *Mythologie der Griechen*, ejusdemque vide p. I. pag. 418, 425. et p. II. pag. 761.

V. 182. Στέμματα βλάπτοντες, καὶ λύχνους, εἶνεκ' ἑλαίου.

Mina kransar förstört, och förstört i lamporna oljan.

Στέμματα, ἄρων, τὰ, coronæ, vittæ lanææ, vel sacerdotum capitibus impositæ, vel ramis adpensæ, quales supplicantium chorus præferre solebat, qui humilitatis causa non semper temporibus, sed sæpe vel manibus vel sceptris easdem gestabant, ἐκ φύλλων, lauri vel oleæ frondibus, nonnumquam nexas, et templorum parietibus adfixas. Cfr. quæ circa hanc rem disseruit Præles ad Iliad. I. 14. Serta illa, quæ adservabat Minervæ fanum, Mures, qui inibi saltabant, fortasse adrosent, æque ac λύχνους, lampadas, elychnia, oleæ Palladiæ avidissimi, absumserint. Ejusmodi furti adcurat CALLIMACHI Pentameter Murem:

Πολλὰν ἐκ λύχνου πῖον ἔλειψεν ἔαρ·

Flottiga oljan hon plår läpja ur lamporna bort.

V. 186. Τρώϊλος δ' ἐμπόισαν· ὁ δ' ἠπητής μοι ἐπέστη.

Καὶ πολὺ με πρῶσσει· τούτου χάριν ἐξώργισμαι·

(Καὶ πρῶσσει με τόχον· τὸ δὲ βίβιον Ἀθανάτοισιν)

Χρησαμένη γὰρ ὕφνια καὶ εὐχὴ ἔχω ἀνταποδοῦναι. i. e.

Hål på min slöja de gjort: dock nu mig sömmaren ägår,

Kräfver mig dryg betalning: och dersför med rätta jag vredgast

Ja, han fordrar mig rätta; dock hårdt för Gudar är sådant.

Också jag borgande vof, och mågtar ej skulden betala.

Hunc locum haud facile concoxeris, verba rite explicaturus. Corruptissimus est in toto quanto poematio textus, varians et inconstans ubique lectio, incerti editores. Alia habent BARNESIUS, ERNESTI et WOLF, alia Orphanotrophus, et WEIGEL, quos videsis. — ἠπητής, ὄ, resarciens, sartor, veteramentarius, ein Stopfender, ein Flickender, schneider: stopparen, lapparen, skräddaren: ab ἠπίσμαι, ῥα-

sarcio, consuo. Est igitur is, qui laceratum a muribus Minervæ pectus sarciret. ERNESTI vero, nescio, an ulla auctoritate, nobis ignota, reddidit ἤπητην per *textorem, stickaren, sömmaren, virkaren, broderaren.* Hoc significatu si acceperis, cohæret cum v. 187. Sin minus, hic versus disjunctim explicandus: ita ut Deam, difficulter omnino solutam, non solum debitum suturæ, vel texturæ pretium reposcerit sartor, sed et eandem Deam defecerint, unde ipsa texuerit, vel licia, vel fila, vel textilia cetera. Quidquid vero sit, non ipsam intellige Deam, quamvis de se ipsa loquatur, cui defuerint hæc lina, hæc xyliua, hæc gossipia; sed virum intellige feminamve texentem et sacrificantem, quæ animo in Deam pio, sed exili supellectile, dedit ex textilibus mutuo sumtis prætenue illud Minervæ vestimentum. Sic hodie potentior quisque frequenter dicere suevit: *egomet arva exaro: egomet spicas demeto*, pro: *qui mihi serviunt, arva exarant: &c.* Interea vero illa, quam hic depromit Dea, inopiæ curæque suæ confessio, grata, ingenua, simplex, innocentiam spirat vere Homericam.

V. 211. Τρωγλοδύτης, οὗ, qui foramina et rimas ingreditur, πικρὰ τὸ τρογλὸν δύνει. Hinc Troglodytæ, populi, qui, Aethiopiæ contermini, juxta sinum Arabicum, *specus*, ut PLINIUS ait, *excavant, quas pro domibus habent, ut habent pro victu serpentum carnes.* — Πηλαίων, ονος, cujus nomen a coeno et luto, ubi commoratur, desumptum: *dyätlingen*: est Ranæ titulus.

V. 229. Καλαμίνθιος, dictus a καλαμίνθη, *Nepeta* herba vel *Calamintha*; *poleyörten, vildmyntan*, nomen est ranæ pugnacis: *Poleyfödingen*; nisi mavis, a καλάμη, *stipula, arundo*, adeo ut denotet eum, qui inter arundines scirposque versatur: *såfinbyggaren.* Hic *Calaminthius*, timore percussus, in lacum se præcipitavit, scuto abjecto. *Timidorum* antiquitus erat et ignave fugientium, abjecisse clypeos. Sic DEMOSTHENEM, qui cuncta reipublicæ utilia et gloriosa svasit loquendo, vocitarunt ψιλάσπιδα, quippe qui, commisso apud Chæronæam prælio, primus fere omnium, relicto clypeo, fuga salutem petierit. Sic HORATIUS vates, exorto apud Philippos conflictu, timidissimus, abjecta turpiter parmula, recessit. Cfr Lib. II. Od. 7.

V. 239. Ψιχάρπαξ, αγρος, est heros cognominis ejus, quem Rana suffocavit. In ceteris HOMERI operibus frequentissimum est, diversos ejusdem nominis reperiri pugnatores.

V. 256. Ὅταν δὲ τειρόμενος ἐς λίανην ἤλατο Φεύγον.

Hastigt betryckt han flydde, och hoppade neder i träsket.
Post hunc versum, quem, quoniam in quibusdam desideratur, nonnul-

li uncis incluserunt editores, BARNESIUS et ERNESTE hos inter-
polarunt:

Τρωζάρτης δ' ὡς εἶδεν ἐθ' ἠμίπνοον προπεσόντα,
Καὶ οἱ ἐπέδραμεν αὖθις, ἀποκτάμεναι μενιάων.

Hos vero, quoniam de Prassæo eadem in versibus proxime sequenti-
bus locutio recurrit, singuli, quos vidimus, Recentiorum expunxerunt.
Ceterum reliquos versus, quos in multifaria Variantium farragine clau-
simus, in nonnullis abesse tibi persuadeas Codicibus.

V. 285—286. Τῖτῶνας, Saturnum bello adortos, profligavit, En-
celadumque, Titani filium, qui coelum petiit, cum Diis proelians, sul-
mine subegit Jupiter, qui et Capaneum, Thebani belli heroem, animo
præferocem et impium, suis percussit armis. Cfr HERRMANN.

V. 290. Πρῶτα μὲν ἐβρόντησε, μέγαν δ' ἐλέλιζεν Ὀλυμπον.

Zeus thordånade först, och skakade vida Olympen.

Hic versus sublinem Iliadis I. v. 529 locum, ubi magna Jovis omni-
potentis pingitur majestas, lepide effingit:

Ἡ, καὶ κτανήσῃ ἐπ' ἀφροῖσι νεύσε Κρονίαν.
Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπεσρώσαντο ἄνακτος
Κρατος ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιζεν Ὀλυμπον.

Sågt: och Gudarnas Gud nedblinkade vådidigt med skylä
ögonbryn — vid hans blink ambrosiske lockarna lystes
Från den Eviges hjessa: och skalf den vida Olympen.

Cfr, quæ dicta sunt ad citatum HOMERI locum. Sic idem Batrachio-
myomachizæ Auctor alios hic habet Iliados versus: e g. 126.

Κημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἐθῆκαν.

Rundtomkring skenbenen de först vadbrynjorna satte.

Et vers. 210, quem tamen, nescio, an jure, claudunt multi:

Δούπεσεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τέυχῳ ἐπ' αὐτῷ.

Han döfdånande damp: och klungo om honom gevåren. &c.

V. 298. Elegantissima omnino Cancrorum descriptio; scitissima
Gregum auxiliarium, qui Mures a tergo invadabant, inventio. Hi,
quos subsidio Ranis miserat Jupiter, deformes erant καρκίνοι, qui vo-
cantur κωτάκμοι, incudes in tergo habentes, städryggige, ryggbepan-
srade, a ἰώτος, dorsum, et ἄκμων, incus, h. l. lorica. — Ἀγκυλοχῆλαι,
aduncis unguibus instructi, krunkloige, ab ἀγκύλος, curvus, et χηλή,
chela. — Λοξοβάται, oblique incedentes, tvärgångande, snedvadande,
a λοξός, transversus, et βαίω, vado. — Στραβλοί, Strabones, distor-
tis oculis, skelande, vel potius, utögde. — Ψελιδόστομοι, forficulas in ore
gerentes, skärmundte, saxmundte, tångmundte, ab ψαλῖς, forfex, o-
pus arcuatum, et στόμα, os. Sive mandibulas, sive maxillas cancrorum
curvas confideraveris, forcipis speciem referre agnosces. — — —

Ὀστρακιδεῖροι, *Ostripelles*, muskelhudade, skalomhudade, ab ὄστρακον, testa, et δέρμα, corium. — Ὀστοφυῖς, *Ossei natura*, bengestaltade, vel ob similitudinem τοῦ σκελέτου, af benraglig gestalt: ab ὄστέον, os, et φυῖ, natura, habitus. — Πλατύρωτοι, ἀποστέλλοντες ἐν ἄμοις, lati tergis, in humeris venidentes, bredryggige, på skullorna blanke, skiftande. — Βλαῖοι, valgi, skefbente, hjulbente. — Χειροτένοντες, a χεῖρ, manus, et vel τένων, nervus, vel τείνω, extendo, manus nervosis, vel extentis, armsenige, armutspårrade — Ἀπὸ στένων ἑσπαῶντες, ex pectoribus, vel potius, ex thoracibus adspicientes: som blånge med ögon i flinten. — Ὀντόποδες, *octipædes*, ottafotige. Tot pedibus instructum infert Cancrum Poëta Latinius, rerum humanarum præposterum (et) nem haud male pingens:

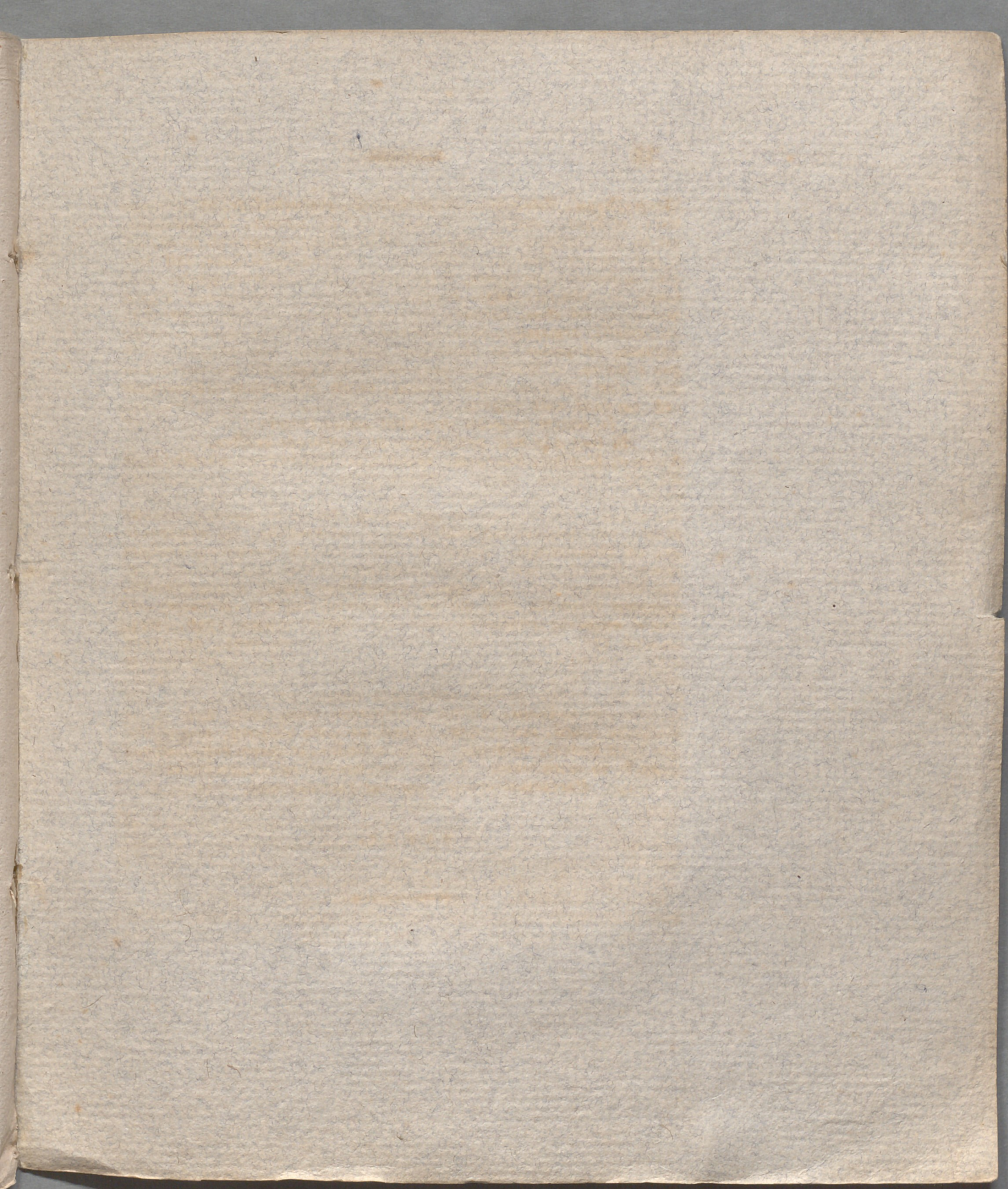
In morem octipedis procedunt omnia cancri:

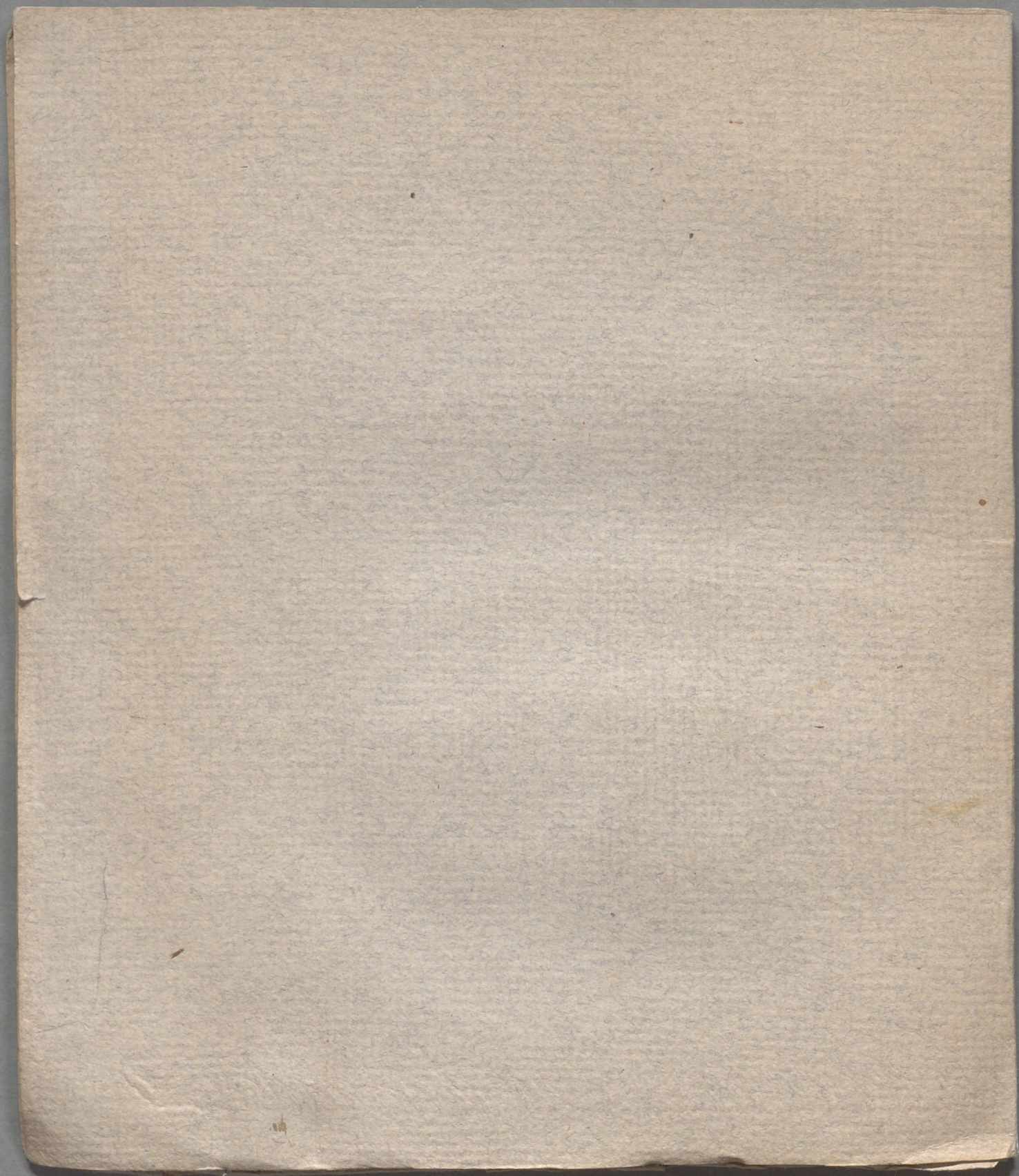
All ting går mig med gângen utaf ottfotade krâstan.

Δινάωνοι, *bicipites*, *bivertices*, dubbelhøfde, tvåhjessige, hjessklyfde, a δις, bis, et κέρον, vertex. Bifidum gerunt cancri caput duplicesque, quibus insunt antennæ, apices. — Ἀχειρῆς, vel χειρῶν ἑσπερημένοι, *manibus privati*, vel πολύχειρες et χειροτένοντες, *multis et nervosis manibus ornati*, vel ἀχειρωτοί, *intractabiles*: i. e. vel handløse, vel starkhandige, vel ohandterlige. Discernant periti: quorum indulgentiæ nostrum commendamus, totum quantum, jocationis poëticæ opus, plenum alex, molestiarum plenum. Caruimus, neque fateri piget, alienis subsidiis. Caruimus illustribus illis, qui in Teutonicam linguam τῆς Βαρβαρομομαχίας ποιημάτων transfusum ediderunt: videlicet DAMM 1736, WIL-LAMOY 1771, PIPER 1775, Comes a STOLBERG 1784, BORHECK 1789, ESCHEN 1798, et von SECKENDORF 1800; quorum quidem singulorum interpretamenta, nomine tantum nobis nota, et procul habita, aliis, eodem posthac desudaturis clivo, indicasse juvabit. Est tantummodo μονήμερος, diurno interlucente sole, belli, inter Ranas Muresque exorti, scena, quæ, ingenti adornata adparatu, magno ubique hiatu reclusa, validoque impleta molimine, in lusum exit, festivum dicam? an monstrosum. In hoc nimirum poëseos genere, dum

Parturiunt montes, nascetur ridiculus mus.

FINIS.

www.books2ebooks.eu